587/00

Den 14. februar 2000 blev i sag nr. 50.942:

xxx xxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Chubb Insurance Company
of Europe
v/PFA Skade-agentur a/s
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der er omfattet af en gruppeulykkesforsikring i Chubb Insurance Company of Europe v/PFA Skade-agentur a/s, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for to anmeldte ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens gener ikke kan henføres til de anmeldte ulykkestilfælde.

Klageren, som tidligere har været ansat indenfor politiet, anmeldte den 23/5 1995 følgende: "Under ombygning af vagth.s kontor i efteråret 93 var kontoret og radiotjenesten midlertidig flyttet i en barak, opstillet i gården til Politigården. Detentionerne var også under ombygning, hvorfor midlertidige detentioner var lånt på Nørre Uttrup Kaserne. D. 2/12-93 kl. 0005 efter at en Patrj. havde anholdt en 'beruser' .- indbragte transportvognen den anholdte til politigården for at få undertegnedes godkendelse af en anbringelse i detentionen. Jeg gik ud til transportvognen og konstaterede, at den pågældende lå på ryggen på gulvet i transportvognen og samtidig så jeg, at der løb bræk ud af hans ene mundvig. Jeg rakte derfor ind i transportvognen og vendte ham om i sideleje for at forhindre, at han blev kvalt i sit eget bræk. Under vendingen fik jeg et kraftigt 'vred' i skul-

deren og samtidig blev jeg ramt af anh.s højre arm på venstre side af halsen. Jeg blev straks meget utilpas og svimmel, men gik tilbage til kontoret og satte mig. Utilpasheden og svimmelheden fortog sig efter et par timer, men min venstre skulder var meget øm. Ømheden i skulderen foretog sig i løbet af nogle dage, men jeg konstaterede, at mine venstre fingre begyndte at 'sove' når jeg ikke bevægede dem. Jeg konstaterede også, at jeg ofte blev svimmel og utilpas i den følgende tid. Dette var ubehagelig, men jeg vænnede mig til denne tilstand. I januar 94 følte jeg at min tilstand blev værre og der måtte være noget alvorligt galt, hvorfor jeg søgte min læge. Min læge L.I. kunne ikke umiddelbart finde noget, men sendte mig til en speciallæge i neurologi og til øjenlæge samt ørelæge. Disse tre læger kunne heller ikke finde noget, der kunne begrunde min svimmelhed og den 'sovende venstre hånd'. Min læge opfordrede mig til at indberette uheldet til min arbejdsplads, hvilket jeg gjorde på notits til personalechefen. Svimmelheden og de sovende fingre fortsatte og den 5/3-94 mødte jeg på formiddagstjeneste kl. 0545. På vej op af trappen fra kælderen til vagth.s. kontor gled jeg på trappen, faldt og slog venstre side af hovedet og halsen ned i trappen. Jeg blev meget svimmel og utilpas og umiddelbart efter at jeg var kommet op på min stol sank jeg sammen og kunne ikke bevæge højre arm og ben, og kunne ikke gøre mig forståelig. Jeg blev umiddelbart herefter kørt hjem, hvor min kone tilkaldte lægevagten, der straks tilkaldte en ambulance og jeg blev indlagt, idet lægen mente at der kunne være tale om et slagtilfælde/ blodprop. Efter at have været indlagt flere gange til div. undersøgelser på SAS under overlæge neurolog I.M. fik jeg at vide, at der ikke var blevet fundet noget alarmerende, dog skulle jeg fortsat være sygemeldt og tage hjertemagnyl, idet jeg havde været udsat for en kortvarig afbrydelse af iltforsyningen til hjernen. Jeg er stadig sygemeldt og bliver afskediget fra min stilling med udgangen af februar 95. På grund af de men og skavanker jeg har fået, har jeg søgt offentlig førtidspension på grund af sygdom. Jeg er indstillet fra Aalborg kommune til højeste førtidspension og forventer Amtets endelige godkendelse her i jan. måned."

I selskabets skrivelse af 10/8 1999 til nævnet hedder det bl.a.: "Arbejdsskadestyrelsen afviste den 17. oktober 1997 at anerkende tilfældet af 2. december 1993 efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade under henvisning til, at tilfældet ikke er rettidigt anmeldt, og at der ikke er fundet nogen grund til at se bort fra anmeldelsesfristen jfr. lovens § 20. Arbejdsskadestyrelsen lagde i sin afgørelse vægt på, at det ikke er overve-

jende sandsynligt, at det anmeldte tilfælde af 2. december 1993 har medført skadelidtes nuværende symptomer. Den Sociale Ankestyrelse har i sin afgørelse af 5. marts 1998 omgjort Arbejdsskadestyrelsens vurdering af, om tilfældet har været rettidigt anmeldt, men tiltræder vurderingen af, at der ikke er sammenhæng mellem ulykkestilfældet og skadelidtes symptomer. Ankestyrelsen har lagt vægt på, at ulykkestilfældets beskedne karakter i form af forvridning af venstre skulder, og at der efter en lægelig vurdering ikke findes dokumentation for sammenhæng mellem forvridning af en skulder og den senere ved MR-scanning konstaterede lille forandring i hjernestammen. Ankestyrelsen bemærker i øvrigt i sin afgørelse, at det hverken af journaludskrift fra Aalborg Sygehus, Neurologisk Afdeling eller i skadelidtes egen notits af 16. januar 1994 til Aalborg Politi fremgår, at han ved hændelsen – udover forvridningen af venstre skulder – skulle have pådraget sig et slag på venstre side af halsen. Ankestyrelsen har ikke i sin afgørelse taget stilling til hændelsen af 5. marts 1994. I brev af 28. maj 1999 meddelte skadelidte, at Popermo Forsikring G/S har anerkendt de anmeldte hændelser som ulykkestilfælde og vurderet skadelidtes samlede invaliditetsgrad til at udgøre 25%. Det skal i den forbindelse bemærkes, at vi ikke kender Popermo Forsikring G/S konkrete forsikringsbetingelser, men at vi er vidende om, at Popermo Forsikring G/S ulykkesforsikringsbetingelser sædvanligvis er udformet under hensyntagen til Politiets særlige risiko, hvorfor afgørelser vedrørende ulykkeserstatninger ikke kan overføres til andre selskaber med mere traditionelle forsikringsbetingelser. Det kan således ikke uden videre lægges til grund, at vurderingen af hændelserne efter betingelserne i vores ulykkesforsikring fører til samme resultat. Vi har i samråd med vores rådgivende overlæge vurderet alle oplysninger i sagen inklusive erklæringen af 11. maj 1999 udfærdiget af speciallæge O.T., og vi må på baggrund heraf fastholde vores oprindelige afvisning af at yde forsikringsdækning i sagen, idet vi fortsat ikke finder, at der er dokumenteret en sammenhæng mellem de anmeldte hændelser og skadelidtes nuværende tilstand."

Klageren stiller sig uforstående over for selskabets afvisning og henviser til, at Popermo Forsikring har anerkendt hændelserne som dækningsberettigede og udbetalt erstatning for 25% varigt mén.

Nævnet har fået forelagt de lægelige akter, herunder speciallægeerklæring dateret 11/5 1999 fra dr.med. O.T., hvoraf bl.a. fremgår: "**Diagnostisk overvejelse** Der er tale om en

meget grundig, relevant og fyldestgørende undersøgelse, og på det grundlag mener jeg, at der har været tale om et aproplektisk (cerebrovaskulært) insult, et pons-infarkt, som afslutningen på en 3 mdr. lang episode med tilfælde af transitorisk cerebral iskæmi udløst fra hjernestammen/cerebellum som følge af små-embolier fra arteria vertebralis. Med nogen sandsynlighed har årsagen været traumatisk i forbindelse med uheldet den 01.12.93, selvom denne mekanisme er usædvanlig eller måske rettere lidet påagtet. Fra stroke-kapitlet i en væsentlig neurologisk håndbog (BRAIN'S DISEASES OF THE NERVOUS NYSTEM, ed. by John Walton, Oxford Medical Publications, 1993) vil jeg citere lidt fra afsnit 6.4.4. 'Rare arterial disorders', spec. afsnit 6.6.4.1 **trauma:** ... Adirect blow to the neck in more likely to injure the carotid than the vertebral artery (Hughes and Brownell 1968). On the other hand, the vertebral artery appears to be more vulnerable to rotational and hyperrextension injuries of the neck, particularly at the level of the atlas and axis (Sherman, Hart, and Eston 1981; Frisoni and Anzola 1991) ...' Hos forsikrede er netop det af arteriai vertebralis forsynede hjernestammeområde ramt af et infarkt, som ikke kan (og derfor heller kunne) ses ved CT-scanning men kun ved MR-scanning. Man vil kunne indvende, at det påviste infarkt ikke nødvendigvis hidrører fra den akutte sygdom den 05.03.94 og man vil kunne indvende, at min påstand om en sammenhæng mellem traumet den 01.12.93 kun kan sandsynliggøres men ikke dokumenteres. Jeg mener dog at sandsynligheden for en sammenhæng mellem traumet og den 3 mdr. senere fremkomne infarkt-sygdom ligger på skønsvis 25-50% niveauet og Sikringsstyrelsens afvisning af denne sammenhæng forekommer urimeligt håndfast."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "Fællesbetingelser: § 1. Forsikringens omfang: 1. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge. ... § 4. Beregning af ménerstatning: 1. Såfremt et ulykkestilfælde har medført et varigt mén på mindst 25%, yder selskabet forsikrede en erstatning, der fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden."

Nævnet udtaler:

Nævnet råder ikke over den fornødne lægelige sagkundskab til at kunne træffe afgørelse i sagen og må derfor henvise klageren til i givet fald at søge sagen afgjort ved domstolene, jf. § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter.

Derfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann
formand